

(१०) अथ दशममाह । “यावन्तो वनस्पतयः । अस्यां पृथिव्यामधि । सर्वास्ताः” इति । ‘वनस्पतयः’ अश्वत्थपनसादयः ॥

(११) अथैकादशमाह । “यावन्तो ग्राम्याः पशवः सर्वे । आरण्याश्च ये । सर्वास्ता” इति । गवाश्वादयः ‘ग्राम्याः’ उद्गादयः ‘आरण्याः’ ॥

(१२) अथ द्वादशमाह । “ये द्विपादश्चतुष्पादः । अपाद उदरसर्पिणः । सर्वास्ताः” इति । ‘द्विपादः’ मनुष्याः पक्षिणश्च । ‘चतुष्पादः’ गवादयः । पादरहिता, उदरेणैव गच्छन्तः । सर्पजलूकादयः ॥

(१३) अथ त्रयोदशमाह । “यावदाञ्जनमुच्यते ॥ ४ ॥ देवत्रा यच्च मानुषम् । सर्वास्ता” इति । ‘देवत्रा’ देवेषु चक्षुषि प्रक्षेपणीयं ‘आञ्जनं’ यावत्, ‘उच्यते’ । यदपि ‘मानुषं’ मनुष्यैः प्रक्षेपणीयं, त्रिककुत् पर्वतादिजन्यं ‘आञ्जनं’ ॥

(१४) अथ चतुर्दशमाह । “यावत् कृष्णाय सः सर्वम् । देवत्रा यच्च मानुषम् । सर्वास्ता” इति । ‘देवत्रा’ देवल्लोके कृष्णवर्णेनायसा निर्मितमायुधादि ‘मानुषं’ च, कुठारादि ॥

(१५) अथ पञ्चदशमाह । “यावत्लोहाय सः सर्वम् । देवत्रा यच्च मानुषम् । सर्वास्ताः” इति । ‘लोहायसं’ ताम्रजन्यं पात्रं ॥

(१६) अथ षोडशमाह । “सर्वः सीसः सर्वं त्रपु । देवत्रा